

Адвокат Велибор Марковић: Да организатори хајке на Митрополита Јоаникија добро проуче Законик о кривичном поступку

Пише: Адвокат Велибор Марковић:

ДА ОРГАНИЗАТОРИ ХАЈКЕ НА МИТРОПОЛИТА ЈОАНИКИЈА И МИТРОПОЛИЈЕ ЦРНОГОРСКО-ПРИМОРСКЕ ДОБРО ПРОУЧЕ ЗАКОНИК О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ И ДА СЕ ИСКЉУЧИВО КОРИСТЕ ИСТИНОМ

Илити: једноставно, срамно!

Шира јавност је посљедњих неколико дана упозната са чињеницом да се из одређених кругова поново актуелизује афера о педофилији у цркви, којом се путем бруталних и беспризорних неистина покушавају компромитовати Митрополит Јоаникије и Митрополија црногорско-приморска, па је тако у (јутарњој) емисији на ТВ „Тањуг“, у којој су учествовала господа Драско Ђеновић, Александар Оленик, Далибор Каварић и Владимир Павићевић, господин Оленик, који је иначе по професији адвокат и политичар, између осталог навео да извиђај наводно покренут против митрополита и МЦП на Српском језику значи „истрага“, да је мјесна надлежност за поступање у предмету поводом наводно извршеног кривичног дјела обљуба над

малољетним дјететом у Србији, пренесена са србијанских на црногорске правосудне органе, и то, конкретно, Више државно тужиластво у Подгорици, због тога што су правосудни органи у Србији показали пасивност у поступању, као и да дуговремено одбијање од стране господина Бојана Јовановића да се појави пред тужилаством у Подгорици ради саслусања у својству свједока, не знаци да то тужиластво у међувремену није предузимало друге истражне радње у предмету у циљу наводног прибављања доказа, те подизања оптужнице против митрополита и МЦП.

Без намјере да се овом приликом упуштам у стварне мотиве оцигледно заједничких фабриканата ове лажне афере од стране расчињеног свестеника господина Јовановића и НВО „Монтенегро интернатионал“ (овлашћено лице, госпођа Мирна Никчевић), ограничићу се на искључиво стручне разлоге, као и стање у списима предмета, из којих произилази неистинитост напријед наведене изјаве господина Оленика, и то како слиједи:

Извиђај и истрага представљају два потпуно различита појма и двије потпуно различите фазе поступка, обије прописане одредбама Законика о кривичном поступку. Тако, док извиђај почиње од тренутка подношења кривичне пријаве од стране било код физицког или правног лица и има за циљ откривање кривичног дјела и уциниоца, те откривање и обезбјеђивање трагова кривичног дјела, а као фаза поступка прописана је у Глави XVII, одредбе чл.254.-чл.273.ЗКП, дотле истрага почиње од тренутка доношења наредбе о спровођењу истраге и спроводи се против одредјеног лица, када постоји основана сумња да је то лице учинило кривично дјело, а прописана је у Глави XVIII-Претходни поступак, одредбе чл.274.-чл.290.ЗКП. Из наведеног произилази да се извиђај као фаза поступка не спроводи против одредјеног лица, већ уопштено, односно ради откривања кривичног дјела и уциниоца, а да се тек од доношења наредбе о спровођењу истраге, поступак води против одредјеног лица, када и формално и сустински долази до покретања кривичног поступка. Према томе, нетачни су наводи господина Оленика, да је против митрополита и МЦП покренут извиђај, будући да се извиђајем не покреће поступак против било ког лица, као и нетачни његови наводи да извиђај представља истрагу. Због тога, када сам прије око пола године присуствовао пружању обавјештења од стране Митрополита Јоаникија у својству грађанина пред Вишим тужилаством у Подгорици, а на околности да ли је од стране неког лица почињено неко кривично дјело, то моје присуство је било у својству његовог адвоката, предње у смислу одредбе чл.259.ЗКП, којом је прописано да грађанин има право да ради пружања обавјештења дође заједно са адвокатом, а не његовог браниоца, будући да само осумњици, односно окривљени имају право на браниоца, која својства нема

грађанин који пружа обавјештења. Овим путем користим прилику и да наведем да током прикупљања обавјештења у својству грађанина Митрополит Јоаникије није питан, па према томе није ни пружао обавјештење на околности своје или умијешаности МЦП у извршење кривичног дјела обљуба над малољетним лицем, с обзиром да према стању у списима предмета тужиластва, као и неспорно, произилази да они немају никакве везе са тим кривичним дјелом.

Нетачна је изјава господина Оленика, да је надлежност за поступање са правосудних органа у Републици Србији пренесена на правосудне органе у Црној Гори због одбијања органа у Србији да предузимају радње кривичног поступка. Ово стога што је и сам Оленик навео да се радило о догађају који се десио у Србији, а одредбом чл.46.ЗКП је прописано да се мјесна надлежност државног тужиоца одрђује према мјесној надлежности суда за подручје за које је државни тужилац именован, уз одредбу чл.25.тог истог закона, којом је прописано да је мјесно надлежан суд на чијем подручју је кривично дјело извршено или покушано. Мјесна надлежност тужиластва и суда изван мјеста извршења кривичног дјела, и то према пребивалишту или боравишту окривљеног, или пак према подручју на којем је окривљен лишен слободе или се сам пријави, могла је евентуално постојати једино у случајевима прописаним одредбом чл.28.ЗКП, односно када не би било познато мјесто извршења кривичног дјела, која се одредба у конкретном случају не примјењује, будући да се као мјесто извршења наводи Република Србија.

И на крају, нетачни су и наводи господина Оленика, да је Више државно тужиластво у Подгорици, без обзира на недолазак господина Јовановића ради саслушања, у међувремену предузимало друге доказне радње у поступку. Ово стога што господин Оленик, с обзиром да у том поступку не учествује у било ком својству, објективно не може имати права и потпуна сазнања о предмету, док ја као адвокат који је учествовао у поступку, могу да потврдим да наведено тужиластво, након пружених обавјештења од стране Митрополита Јоаникија, није предузело ниједну другу радњу, будући да уз пријаву није ни приложен или предложен било који други доказ, осим што је тужиластво истрајавало на покушајима да се ради саслушања обезбиједи присуство господина Јовановића, у чему није успјело, након чега је започета процедура његовог саслушања од стране надлежног тужиластва у Републици Србији, замолбеним путем.

Још једном наглашавам да ми није намјера да улазим у стварне мотиве подношења пријаве против митрополита и МЦП, па ни прљаве и неморалне кампање која се против њих покушава водити, већ искључиво стручно и истинито информисање јавности, овог пута негирањем навода господина

Оленика, како у стручном погледу, тако и у погледу мени познатог и лако провјерљивог, а њему непознатог стања у списима предмета.

mitropolija.com